

Nr 307.

Av herrar **Lövgren** och **Mosesson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 8, med förslag till lag om eftergift av åtal mot vissa underåriga, m. m.

Därest det genom proposition, nr 8, framlagda förslaget till lag om eftergift av åtal mot vissa underåriga vinner riksdagens bifall, kommer möjlighet till åtalseftergift att föreligga beträffande de yngsta brottslingarna, såväl när de bliva föremål för socialvårdande åtgärder som när brottet är så ringa eller omständigheterna så mildrande att ingen som helst reaktion från samhällets sida anses erforderlig. Enligt 1942 års nya rättegångsbalk, vars ikraftträdande är beroende på Kungl. Maj:ts och riksdagens prövning, skall åtalseftergift, oberoende av den brottsliges ålder, kunna äga rum när förseelsen endast kan förskylla böter och förövats under sådana omständigheter att den framstår som ursäktlig.

Genom de nämnda reformerna torde frågan om åtalseftergift icke vara slutgiltigt löst. Starka skäl tala för att möjlighet att eftergiva åtal bör öppnas även i andra fall, alltså när vuxna personer förövat brott varå kan följa frihetsstraff. Det ligger i sakens natur att det i livets mångskiftande förhållanden ej sällan måste uppkomma fall, som visserligen formellt falla under strafflagen men där omständigheterna äro sådana att det icke kan anses erforderligt eller ens försvarligt att samhället begagnar sig av sin rätt att åtala och straffa den felande. Detta kan t. ex. vara fallet när en förstagångsförbrytelse begåtts under mildrande omständigheter, särskilt när den brottslige uppnått hög ålder eller när lång tid, varunder den felande förhållit sig väl, förflutit efter brottets begående. Vid vissa brottstyper, där återfall i brott bäst förebygges genom särskilda vårdåtgärder, kan det vara motiverat att begagna sig av åtalseftergift; förslag därom hava redan framkommit under den straffrättsliga diskussionen. Vid en utredning om utvidgad åtalseftergift torde det även böra övervägas, huruvida åklagares rätt att eftergiva åtal bör kompletteras med en rätt för domstolen att i liknande fall eftergiva straff, därest åtal redan väckts.

Under hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen i samband med antagandet av det i propositionen nr 8 framlagda förslaget till lag om eftergift av åtal mot vissa underåriga måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag angående eftergift av åtal

mot vuxna personer för brott, varå kan följa frihetsstraff, ävensom angående frågan om domstols rätt att eftergiva straff.

Stockholm den 22 januari 1944.

O. W. Lövgren.

Gust. Mosesson.
